

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie K. K.

o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 1 kwietnia 2025 r.

w przedmiocie skargi nadzwyczajnej wniesionej przez K.K. od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z 28 stycznia 2025 r., sygn. II AKzw 1405/24,

na podstawie art. 95 pkt 2 u.SN w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 89 § 2 u.SN a contrario pozostawia skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

K. K. (dalej: „skarżący”) pismem datowanym na 10 lutego 2025 r. wniósł osobiście skargę nadzwyczajną od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z 28 stycznia 2025 r., sygn. II AKzw 1405/24.

Prokurator Generalny w piśmie z 25 marca 2025 r. wskazał, że skarżący nie jest podmiotem uprawnionym do złożenia skargi nadzwyczajnej. W przekazanym stanowisku Prokurator Generalny wskazał, że skarga powinna zostać pozostawiona bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog podmiotów legitymowanych jest zamknięty. W związku z tym żaden inny podmiot, poza wymienionymi w przywołanym przepisie, nie może skutecznie wystąpić z tym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia.

Stosownie do art. 95 pkt 2 u.SN, w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje się w zakresie spraw karnych – przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące kasacji.

W świetle art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania kasację, jeżeli została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną, jak również, gdy jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy przyjąć należy, że skarżący, z uwagi na to, że znajduje się poza ustawowym katalogiem podmiotów legitymowanych do wniesienia skargi nadzwyczajnej, był osobą nieuprawnioną do wywiedzenia skargi nadzwyczajnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z 28 stycznia 2025 r., sygn. II AKzw 1405/24.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 95 pkt 2 u.SN w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 89 § 2 u.SN *a contrario* pozostawić skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

[SOP]

[a.ł.]

